

Karolina Muszyńska, Zygmunt Drażek, Jakub Swacha

Projekt BalticMuseums 2.0 Plus jako przykład wykorzystania środków unijnych dla aktywizacji międzynarodowego ruchu turystycznego

Ekonomiczne Problemy Usług nr 85, 71-82

2012

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

KAROLINA MUSZYŃSKA

ZYGMUNT DRAŻEK

JAKUB SWACHA

Uniwersytet Szczeciński

**PROJEKT BALTICMUSEUMS 2.0 PLUS JAKO PRZYKŁAD
WYKORZYSTANIA ŚRODKÓW UNIJNYCH DLA AKTYWIZACJI
MIĘDZYNARODOWEGO RUCHU TURYSTYCZNEGO**

Wprowadzenie

Słaba koniunktura gospodarcza w okresie obecnego kryzysu finansowego wywiera negatywne skutki w odniesieniu do stopy życiowej społeczeństwa i struktury jego konsumpcji, co przekłada się na rezygnację z konsumpcji swobodnej, czyli tej, w ramach której mieści się turystyka, co z kolei nieuchronnie wpływa na obniżenie popytu turystycznego¹. Skutki tego zjawiska można dostrzec, obserwując spadek liczby turystów w wielu krajach europejskich².

Unia Europejska stworzyła wiele mechanizmów służących aktywizacji ruchu turystycznego w formie programów zachęcających do pożądaných dzia-

¹ *Ekonomika turystyki*, red. A. Panasiuk, PWN, Warszawa 2008, s. 78–96.

² *Number of tourists who stay at least 4 nights in a collective or private accommodation*, http://epp.eurostat.ec.europa.eu/portal/page/portal/product_details/dataset?p_product_code=TIN00045, listopad 2011.

łań, jak i wyasygnowanych funduszy zapewniających dofinansowanie tychże programów³.

Niezwykle interesującym zagadnieniem z obszaru aktywizacji ruchu turystycznego jest obserwacja tego, jak w praktyce przebiega ten proces, w szczególności, jakie przybiera formy i w jaki sposób realizowane jest jego finansowanie.

Próba dostarczenia cząstkowych odpowiedzi na te pytania jest niniejszy artykuł. Podjęto w nim studium przypadku pojedynczego projektu unijnego realizowanego w ramach Programu Współpracy Transgranicznej Południowy Bałtyk. Projekt BalticMuseums 2.0 Plus, bo o nim mowa, służyć ma aktywizacji międzynarodowego ruchu turystycznego w obszarze południowego Bałtyku poprzez polepszenie dostępnej oferty turystycznej.

W dalszej części artykułu opisano zarys projektu BalticMuseums 2.0 Plus, jego umiejscowienie w programie Południowy Bałtyk, zakres merytoryczny projektu, wpływ zasad finansowania w programie na realizację projektu, wreszcie wskazano, jak projekt przyczynia się do aktywizacji międzynarodowego ruchu turystycznego.

1. Zarys projektu BalticMuseums 2.0 Plus

Projekt BalticMuseums 2.0 Plus pn. „Implementation of eGuides with cross-border shared content for South Baltic Oceanographic Museums” jest przedsięwzięciem partnerów z czterech krajów z obszaru południowego Bałtyku – Niemiec, Polski, Litwy i Rosji. Jego realizacja przewidziana jest na trzy lata (od roku 2011 do 2013), stanowi on kontynuację projektu BalticMuseums 2.0 pn. „Joint development of cross-border information products for South Baltic Oceanographic Museums” realizowanego w latach 2009–2012. Celem obu projektów jest wspólne wytworzenie i wykorzystanie w muzeach oceanograficznych, będących partnerami w projekcie, produktów informatycznych, które przyczynią się do wzrostu atrakcyjności ich działalności zarówno na rynku lokalnym, jak i międzynarodowym. Współpracujący w ramach obu projektów partnerzy to Niemieckie Muzeum Oceanograficzne w Stralsundzie, Akwarium

³ *European policies for tourism*, http://ec.europa.eu/enterprise/sectors/tourism/promoting-eu-tourism/tourism-related-policies/index_en.htm, listopad 2011.

Gdyńskie, Litewskie Muzeum Morskie w Kłajpedzie i Muzeum Wszechocianu w Kaliningradzie oraz Uniwersytet Nauk Stosowanych w Stralsundzie i Uniwersytet Szczeciński.

W ramach projektu BalticMuseums 2.0 partnerzy naukowcy wspólnie z muzeami oceanograficznymi stworzyli wielojęzyczną platformę prezentującą informacje turystyczne dotyczące muzeów. Zapewniono w ten sposób jeden z niezbędnych czynników warunkujących rozwój turystyki i aktywizację ruchu turystycznego, jakim jest udostępnienie turystom informacji o atrakcjach turystycznych, co inspiruje do ich odwiedzenia⁴. W ramach tego projektu stworzony został również prototyp systemu oprowadzania zwiedzających. Na podstawie przeprowadzonych badań i testów stwierdzono wielki potencjał multimedialnych systemów oprowadzania zwiedzających, co zrodziło pomysł na realizację kolejnego projektu – BalticMuseums 2.0 Plus, który wychodzi naprzeciw tym potrzebom. Multimedialne przewodniki będące głównym produktem projektu BalticMuseums 2.0 Plus można zaliczyć do czynników technologicznych, które są jedną z grup czynników stanowiących zewnętrzne uwarunkowania rozwoju ruchu turystycznego, i które przyczyniają się do poprawy jakości świadczonych przez muzea usług⁵.

2. Miejsce projektu BalticMuseums 2.0 Plus w programie Południowy Bałtyk

Projekt BalticMuseums 2.0 Plus realizowany jest w ramach Programu Współpracy Transgranicznej Południowy Bałtyk na lata 2007–2013 i współfinansowany w 85% z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego.

Ogólnym celem Programu Współpracy Transgranicznej Południowy Bałtyk na lata 2007–2013 jest dążenie do osiągnięcia zrównoważonego rozwoju obszaru południowego Bałtyku poprzez wspieranie wspólnych przedsięwzięć wpływających na wzrost jego konkurencyjności i wzmocnienie integracji między ludźmi i instytucjami.

Program Południowy Bałtyk obejmuje następujące osie priorytetowe i obszary działania:

⁴ M. Mika, *Główne źródła informacji dla turystów*, w: *Turystyka*, red. W. Kurek, PWN, Warszawa 2007, s. 483–494.

⁵ M. Mika, *Uwarunkowania rozwoju turystyki międzynarodowej*, w: *Turystyka, op.cit.*, s. 75–85.

1. Konkurencyjność gospodarcza.
 - 1.1. Rozwój przedsiębiorczości.
 - 1.2. Integracja szkolnictwa wyższego i rynków pracy.
 - 1.3. Dostępność transportowa.
2. Atrakcyjność i wspólna tożsamość.
 - 2.1. Zarządzanie środowiskiem Morza Bałtyckiego.
 - 2.2. Oszczędzanie energii i energia odnawialna.
 - 2.3. Zrównoważone wykorzystywanie dziedzictwa naturalnego i kulturowego dla rozwoju regionalnego.
 - 2.4. Inicjatywy społeczności lokalnych.

Projekt BalticMuseums 2.0 Plus mieści się w obszarze działania 2.3. Jest to obszar najbardziej interesujący w kontekście aktywizacji ruchu turystycznego, gdyż obejmuje m.in. następujące działania⁶:

- wspólne tworzenie trwałych produktów turystycznych;
- przygotowanie i wdrożenie na małą skalę pilotażowych inwestycji poprawiających infrastrukturę turystyczną obszaru południowego Bałtyku;
- wspólne akcje promujące obszar południowego Bałtyku jako cel podróży turystycznych;
- rozwijanie i rozpowszechnianie dobrych praktyk w zakresie równego dostępu do oferty turystycznej obszaru południowego Bałtyku.

W tabeli 1 ukazano liczbę projektów przyjętych do realizacji w rezultacie pierwszych pięciu zaproszeń do składania wniosków (lata 2008–2010), ze wskazaniem projektów wspierających aktywizację ruchu turystycznego.

⁶ *Priority Axis 2: Attractiveness and Common Identity*, <http://en.southbaltic.eu/index/?id=e4a6222cdb5b34375400904f03d8e6a5>, listopad 2011.

Tabela 1

Projekty realizowane w ramach Programu Współpracy Transgranicznej Południowy Bałtyk.

Numer i nazwa obszaru	Liczba projektów	W tym znaczących dla aktywizacji ruchu turystycznego	Udział (%)
1.1. Rozwój przedsiębiorczości	6	0	0%
1.2. Integracja szkolnictwa wyższego i rynków pracy	1	0	0%
1.3. Dostępność transportowa	4	3	75%
1.1. Zarządzanie środowiskiem Morza Bałtyckiego	7	0	0%
1.2. Oszczędzanie energii i energia odnawialna	5	0	0%
1.3. Zrównoważone wykorzystywanie dziedzictwa naturalnego i kulturowego dla rozwoju regionalnego	7	7	100%
1.4. Inicjatywy społeczności lokalnych	5	1	20%
Ogółem	35	11	31%

Źródło: opracowanie własne na podstawie: *Portfolio of the South Baltic projects: Part 1*, Joint Technical Secretariat of the South Baltic Cross-border Co-operation Programme 2007–2013, Gdańsk 2010 oraz *Portfolio of the South Baltic projects: Part 2*, Joint Technical Secretariat of the South Baltic Cross-border Co-operation Programme 2007–2013, Gdańsk 2011.

3. Zakres merytoryczny projektu BalticMuseums 2.0 Plus

Główne cele projektu BalticMuseums 2.0 Plus to stworzenie treści opisujących okazy dostępne w muzeach, w szczególności przygotowanie ich w różnych wersjach językowych i udostępnienie ich zwiedzającym przy użyciu multimedialnych przewodników eGuide, które są urządzeniami dostarczającymi zwiedzającym materiał dźwiękowy, graficzny, tekstowy i inny w atrakcyjny sposób podczas ich pobytu w muzeum. Wykorzystanie takich samych urządzeń eGuide we wszystkich muzeach umożliwi wykorzystanie synergii w tworzeniu treści i współdzielenie doświadczenia technicznego. W związku z tym jednym z głównych celów projektu BalticMuseums 2.0 Plus jest implementacja systemu efektywnego współdzielenia treści i ich prezentacji zwiedzającym.

1. Cele szczegółowe projektu obejmują⁷:
 - wzbogacenie oferty informacyjno-multimedialnej muzeów dzięki wykorzystaniu e-przewodników ze wspólnie wypracowaną treścią;
 - przygotowanie listy eksponatów/punktów zainteresowania i opracowanie dla nich treści do umieszczenia na e-przewodnikach w co najmniej trzech językach (ojczystym, angielskim oraz w jednym z języków partnerów projektu);
 - wypracowanie koncepcji wielokrotnego wykorzystania stworzonych treści;
 - zakup urządzeń mobilnych i przeszkolenie pracowników muzeów w zakresie ich obsługi;
 - przeprowadzenie testów e-przewodników wśród zwiedzających w poszczególnych muzeach w celu ich oceny i propozycji wprowadzenia ulepszeń lub modyfikacji;
 - stworzenie warunków dla współpracy ponadgranicznej podmiotów z państw obszaru południowego Bałtyku;
 - propagowanie informacji o uczestniczących w projekcie muzeach i ich wspólnych przedsięwzięciach.
2. Struktura projektu BalticMuseums 2.0 Plus składa się z pięciu komponentów: komponent 1 obejmuje zarządzanie projektem i koordynację realizowanych działań, komponent 2 to zadania ukierunkowane na komunikację i rozpowszechnianie informacji, a w szczególności:
 - poszerzenie istniejącej witryny internetowej projektu BalticMuseums 2.0 o sekcję dotyczącą projektu BalticMuseums 2.0 Plus;
 - przygotowanie wersji demonstracyjnej eGuide i udostępnienie jej poprzez Internetową Platformę Informacyjną (www.balticmuseums.net);
 - udostępnienie materiałów informacyjnych on-line;
 - opracowanie i dystrybucja ulotek i biuletynów informacyjnych;
 - organizacja spotkania inauguracyjnego i podsumowującego realizację projektu.
3. Tematem realizowanym w komponentcie 3 jest opracowanie treści dla eGuide, w tym takie zadania, jak:

⁷ Portal informacyjny projektu BalticMuseums 2.0 i BalticMuseums 2.0 Plus: <http://www.balticmuseums.org/plus-project-results.html>, listopad 2011.

- wstępne przetestowanie prototypu eGuide;
 - opracowanie listy punktów interesujących dla turystów;
 - przygotowanie treści dotyczących wybranych punktów;
 - wizyty studyjne w celu zapoznania się z przykładami dobrych praktyk;
 - opracowanie koncepcji wielokrotnego wykorzystania opracowanych treści.
4. W ramach komponentu 4 realizowane będą prace dotyczące implementacji przewodników:
- wybór sprzętu dla muzeów;
 - właściwa implementacja zakupionego sprzętu;
 - opracowanie dokumentacji technicznej;
 - przeprowadzenie szkoleń dla lokalnej obsługi.
5. Komponent 5 obejmuje zadania dotyczące ewaluacji, adaptacji i integracji wyników projektu, a w szczególności:
- przeprowadzenie dwóch badań weryfikujących zadowolenie turystów z wprowadzonych rozwiązań dla każdego z muzeów;
 - wypracowanie stałej platformy współpracy pomiędzy muzeami.

Realizacja zadań zdefiniowanych w ramach komponentów wymaga od partnerów opracowania szczegółowego planu wykonania zadań częściowych składających się na te komponenty, obejmującego przypisanie im odpowiednich zasobów w postaci personelu czy sprzętu lub ewentualnie zlecenie ich jednostkom zewnętrznym. Plan ten uwzględni również koszty związane z realizacją poszczególnych zadań, aby zakres merytoryczny był zsynchronizowany z dostępnym budżetem. Planując i realizując wydatki związane z projektem, trzeba mieć na uwadze zasady obowiązujące beneficjentów Programu Południowy Bałtyk.

4. Zasady finansowania i ich wpływ na realizację projektu

Program Południowego Bałtyku przeznaczony jest dla instytucji i organizacji z obszarów nadbałtyckich z następujących krajów: Dania, Litwa, Niemcy, Polska oraz Szwecja. Dla partnerów z Polski, Litwy i Niemiec poziom dofinansowania z EFRR wynosi maksymalnie 85% kwalifikowalnych kosztów projektów, co oznacza, że pozostałe 15% stanowi wkład własny każdego z partnerów.

Koszty związane z realizacją projektu muszą należeć do jednej z pięciu kategorii (linii budżetowych) zdefiniowanych w programie. Są to koszty osobowe, koszty podróży i zakwaterowania, koszty ogólne, koszty inwestycji/sprzętu oraz koszty ekspertyz i usług obcych. Kategoria kosztów osobowych przeznaczona jest dla kosztów o charakterze wynagrodzeń i ich pochodnych dla osób zatrudnionych w instytucji każdego z partnerów projektowych. W ramach drugiej kategorii wykazywane są koszty delegacji związanych z wyjazdami na spotkania projektowe lub na konferencje, na których prezentowane są rezultaty projektu. Trzecia kategoria obejmuje ogólne koszty administracyjne, takie jak: koszty materiałów biurowych, opłat finansowych i innych związanych z prowadzeniem projektu. Czwarta linia budżetowa zarezerwowana jest na koszty inwestycji i zakupu sprzętu niezbędnego do realizacji projektu. Program Południowy Bałtyk z zasady nie wspiera projektów inwestycyjnych, w związku z czym, aby ewentualne inwestycje mogły być współfinansowane przez Program, muszą wyraźnie przyczynić się do osiągnięcia celów projektu i całego programu, zapewniać nową jakość lub innowacyjność w obszarze działania programu i mieć charakter transgraniczny⁸. Pierwszy z realizowanych projektów (BalticMuseums 2.0) nie obejmował żadnych wydatków w kategorii inwestycji, jednakże już w projekcie BalticMuseums 2.0 Plus możliwe było zaplanowanie wydatków inwestycyjnych, co dało możliwość zakupu urządzeń mobilnych, na których docelowo zostaną zaimplementowane multimedialne przewodniki dla zwiedzających muzea, zawierające treści wytworzone i przetłumaczone wspólnie przez wszystkich partnerów projektu.

Ostatnia linia budżetowa przeznaczona jest na koszty ekspertyz i usług zleconych jednostkom zewnętrznym. Mogą to być koszty związane z organizacją spotkań, zaprojektowaniem i hostingiem strony internetowej projektu, zarządzaniem finansami projektu czy różnego rodzaju badaniami, tłumaczeniami itp. W przypadku tych usług trzeba jednak zwrócić szczególną uwagę na przestrzeganie krajowych i wspólnotowych zasad zamówień publicznych, jak również zasad przejrzystości, obiektywizmu i niedyskryminacji.

Współfinansowanie wydatków projektowych w Programie Południowy Bałtyk polega na refundacji poniesionych przez partnerów projektowych kosztów, która następuje po złożeniu wniosku wraz z raportem z realizacji zadań

⁸ Podręcznik Programu Południowy Bałtyk na lata 2007–2013: http://en.southbaltic.eu/files/?id_plik=3079, s. 51–66, listopad 2011.

w danym okresie. Zasadność i prawidłowość wydatków do refundacji potwierdzają upoważnieni kontrolerzy⁹. Taki model finansowania wymaga od partnerów zarezerwowania kwoty na pokrycie kosztów projektu, w szczególności w pierwszym roku jego realizacji, gdyż raportowanie odbywa się w odstępach półrocznych, a od czasu złożenia raportu przez głównego beneficjenta, które następuje zwykle po dwóch miesiącach trwania nowego okresu rozliczeniowego, mija zwykle kolejne dwa miesiące do czasu zatwierdzenia raportu przez Instytucję Zarządzającą i wypłaty należnej każdemu z partnerów kwoty refundacji¹⁰.

5. Znaczenie projektu dla aktywizacji międzynarodowego ruchu turystycznego

Niemal wszystkie muzea oceanograficzne będące partnerami projektu BalticMuseums 2.0 Plus dotkliwie odczuły efekty obecnego kryzysu finansowego w postaci znaczącego spadku liczby odwiedzających muzea (tabela 2).

Jako jedną z form przeciwdziałania temu negatywnemu trendowi przyjęto zachęcanie do odwiedzin większej liczby turystów zagranicznych. Wymaga to jednak uporania się z istniejącymi barierami dla aktywizacji międzynarodowego ruchu turystycznego.

W przypadku atrakcji turystycznych, jakimi są muzea, w tym także muzea oceanograficzne, jedną z największych barier dla zwiększenia zainteresowania nimi turystów z zagranicy i tym samym aktywizacji międzynarodowego ruchu turystycznego jest bariera językowa¹¹. Można wskazać dwa miejsca występowania barier językowych: brak dostępności informacji na temat muzeów w języku odbiorców, przeznaczonej dla potencjalnych zwiedzających oraz informacji na temat wystaw i eksponatów dostępnej już podczas zwiedzania.

⁹ Portal Funduszy Europejskich: <http://www.ewt.gov.pl/WstepDoFunduszyEuropejskich/Strony/Finansowanie.aspx>, listopad 2011.

¹⁰ Podręcznik Programu Południowy Bałtyk..., op.cit., s. 91.

¹¹ S.K. Sharma, F.L. Kitchens, Ph. Miller, *Overcoming Language Barriers With Flexible Services Architecture: a Tool for Travelers*, "Information Technology & Tourism" 2003, nr 5, 4, s. 204 i prace tam cytowane.

Tabela 2

Liczba odwiedzających muzea – partnerów projektu BalticMuseums 2.0 Plus.

Muzeum	2009	2010	2011
Akwarium Gdynskie	430977	361342	340391
Litewskie Muzeum Morskie w Kłajpedzie	375809	330881	120777
Muzeum Wszechoceanu w Kaliningradzie	279472	277654	319967
Ozeaneum w Stralsundzie	800000	700000	650000
Ogółem	1888267	1671887	1433146

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych przekazanych przez Akwarium Gdynskie, Litewskie Muzeum Morskie w Kłajpedzie, Muzeum Wszechoceanu w Kaliningradzie i Niemieckie Muzeum Oceanograficzne w Stralsundzie.

Przełamanie pierwszej z wymienionych przeszkód stało się możliwe dzięki uruchomieniu Internetowej Platformy Informacyjnej będącej głównym produktem projektu BalticMuseums 2.0¹². Witryna ta (dostępna pod adresem www.balticmuseums.net) udostępnia użytkownikom Internetu informacje na temat czterech muzeów – partnerów projektu w sześciu językach, obejmujących cztery języki krajów, w których swoje siedziby mają muzea (polski, niemiecki, rosyjski oraz litewski), jak również angielski i chiński¹³.

Realizacja projektu BalticMuseums 2.0 Plus pozwoli na przełamanie drugiej z wymienionych przeszkód. Będzie to możliwe dzięki wdrożeniu w muzeach będących partnerami projektu wielojęzycznych mobilnych e-przewodników. Obcojęzyczni odwiedzający będą mogli spodziewać się uzyskania w trakcie zwiedzania praktycznie identycznego zestawu treści, jak odwiedzający znający język kraju, w którym mieści się dane muzeum. Dzięki temu rozwiązaniu atrakcyjność wizyty w poszczególnych muzeach oceanograficznych dla zagranicznych turystów na pewno wzrośnie. Co więcej, działania promocyj-

¹² Z. Drążek, J. Swacha, K. Muszyńska, Ł. Stasierowski, *Internetowa Platforma Informacyjna BalticMuseums 2.0 jako przykład nowych form rozpowszechniania informacji turystycznej*, „Potencjał turystyczny. Zagadnienia ekonomiczne”, Ekonomiczne Problemy Usług nr 53, ZN 591, Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Szczecińskiego, Szczecin 2010, s. 371–381.

¹³ K. Muszyńska, T. Komorowski, *Wielojęzyczność portali informacyjnych na przykładzie Internetowej Platformy Informacyjnej BalticMuseums 2.0*, „Drogi dochodzenia do społeczeństwa informacyjnego – stan obecny, perspektywy rozwoju i ograniczenia”, tom II. Ekonomiczne Problemy Usług nr 68, ZN 651, Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Szczecińskiego, Szczecin 2011.

no-informacyjne realizowane w ramach komponentu 2 projektu obejmują wzajemną promocję współpracujących muzeów. Działania te mają na celu poprawę świadomości zwiedzających w poszczególnych krajach na temat oferty turystycznej krajów sąsiednich. Jakkolwiek głównym przedmiotem promocji są same muzea, to materiały zawierają odniesienia do innych atrakcji turystycznych, a także do Internetowej Platformy Informacyjnej, która z kolei zawiera sekcję dotyczącą innych atrakcji znajdujących się w okolicy każdego z muzeów. Ponadto realizowane są akcje promocyjne zachęcające zwiedzających do odwiedzenia wszystkich czterech miast – siedzib muzeów uczestniczących w projekcie.

Należy także wspomnieć o wpływie pośrednich rezultatów projektu dla aktywizacji międzynarodowego ruchu turystycznego. Przede wszystkim chodzi tu o nawiązanie silnej współpracy pomiędzy partnerami projektu. Bazę dla tej współpracy stanowi wspólne opracowanie treści dla e-przewodników, jednak należy z dużym prawdopodobieństwem domniemywać, że zostanie ona utrzymana po zakończeniu okresu realizacji projektu i to nie tylko ze względu na naturalną potrzebę wprowadzania do opracowanych treści zmian. Kontynuowanie tej współpracy może w przyszłości stanowić okazję do wspólnej realizacji przez muzea będące jej stronami rozmaitych inicjatyw służących promocji turystyki transgranicznej.

Uwagi końcowe

Projekt BalticMuseums 2.0 Plus jest przykładem wykorzystania możliwości, jakie stwarzają programy unijne i fundusze europejskie, w tym przypadku Program Współpracy Transgranicznej Południowy Bałtyk na lata 2007–2013 oraz Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego dla realizacji działań służących aktywizacji ruchu turystycznego i promocji dziedzictwa naturalnego i kulturowego. Zwiększenie zainteresowania ze strony zagranicznych turystów można osiągnąć m.in. poprzez udostępnienie informacji turystycznej w wielu językach, co osiągnięto w wyniku realizacji projektu BalticMuseums 2.0, powołując do życia Internetową Platformę Informacyjną, natomiast projekt BalticMuseums 2.0 Plus dostarczy zagranicznym gościom atrakcyjny i wielojęzyczny produkt w postaci e-przewodników po muzeach oceanograficznych.

Warto podkreślić, że realizacja tego typu projektów jak BalticMuseums 2.0 i BalticMuseums 2.0 Plus przyczynia się również do rozwoju współpracy instytucji z sąsiadującymi krajami, promowania oferty turystycznej regionu południowego Bałtyku, a pośrednio również do rozwoju całego regionu i innych powiązanych branż.

Projekt opisany w referacie jest współfinansowany z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach Programu Południowy Bałtyk na lata 2007–2013.

BALTICMUSEUMS 2.0 PLUS PROJECT AS AN EXAMPLE OF USE OF EU FUNDS FOR STIMULATING INTERNATIONAL TOURIST TRAFFIC

Summary

The paper describes BalticMuseums 2.0 Plus project and its planned outcomes as an example of the way EU funds can be used to stimulate international tourist traffic in the South Baltic region. South Baltic Cross-border Cooperation Programme 2007-2013 supports and co-finances activities undertaken in such areas as, among others, sustainable use of natural and cultural heritage for regional development, what enabled realization of such projects like BalticMuseums 2.0 and its successor BalticMuseums 2.0 Plus. Both these projects deliver products, which remove language barriers for foreign tourists visiting oceanographic museums of the south coast of the Baltic Sea, and which promote the museums and other attractions of the region as an interesting tourist destination.

Translated by Karolina Muszyńska